

Г. В. Самойленко

Артеменко Петро Іванович

АРТЕМЕНКО Петро Іванович (02. 05. 1918, с. Губське, нині Лубен. р-ну Полтав. обл. – 05. 04. 1942, м. Лубни Полтав. обл.) – письменник. Вчився в Лубен. учител. та Ніжин. пед. інститутах. Після закінчення філол. факультету (1936) – завідувач відділу літ-ри і мистецтва г. «Молодий комунар». 1938– 40 – викладач Лубен. учител. інституту. 1940–41 – на громад. роботі. Творчу діяльність розпочав у літ. студії Ніжин. пед. інституту, якою керував поет і педагог М. Сайко. Простота, багатство інтонації, щирість, ритмічна різноманітність характерні для його поезій. А. писав про людей праці, батьківщину, кохання, природу. Друкувався у ніжин., черніг. та лубен. періодиці; респ. ж. «Молодий більшовик». Перекладав твори Г. Гайне, М. Лермонтова, М. Ісаковського. Через хворобу очей був звільнений від служби в армії. Під час окупації працював у підпіллі. Писав агітац. вірші, прокламації. Схоплений фашистами і після тортур страчений. До СПУ прийнятий посмертно (1961). Поет О. Ющенко у 60-х рр. зібрав по газет. публікаціях 45 віршів А. і видав їх 1962 у Києві під назвою «Пісня моєї весни», а 1973 – «Поезії».

Рекомендована література

1. Ющенко О. Поет-воїн Петро Артеменко // РЛ. 1977. № 8;
2. Його ж. Де падали зорі // Безсмертники. Кн. 2. К., 1978;
3. Самойленко Г. В. Нариси культури Ніжина. Ч. 1. Література. Ніжин, 1995;
4. Григораш Д. Артеменко Петро Іванович // Укр. журналістика в іменах. Л., 2000. Вип. 7.

Бібліографічний опис:

Артеменко Петро Іванович / Г. В. Самойленко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-43353>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).